

[Valdemar Sørensen.]

erkender det samme, som det ærede Medlem Hr. Krag erkendte, at egentlig bliver Frederiksberg Kommune forurettet ved den saakaldte tosidede Udligning i Stedet for en Udligning een Gang for alle tre Kommuner. Det er ganske klart. Men der er den Omstændighed at tage i Betragtning, at hvis Gentofte Kommune ikke kom med i Udligningen, havde Frederiksberg Kommune faaet Lov til at betale det samme Udligningsbeløb, som den betaler nu, tilnærmelsesvis da; den skattemæssige Bæreevne mellem København og Frederiksberg var blevet udlignet paa den selv samme Maade, og da det er Frederiksberg Kommune, der har forlangt Gentofte med i Udligningen, kan der være noget berettiget i at sige, at de Omkostninger, der i en Aarrække er forbundet med, at Gentofte Kommune skal have Dekort paa Udligningstilsvaret, skal bæres ogsaa af Frederiksberg; de bliver her baaret alene af Frederiksberg, og det har jeg for mit Vedkommende anset for mindre berettiget, og jeg har anket derover.

Det har desværre ikke været muligt at faa rettet dette Forhold; jeg mener, at Grunden dertil væsentlig er den, at man fra det ledende kommunale Flertals Side paa Frederiksberg har forholdt sig fuldkommen passiv i den Henseende; medens Ledelsen i Gentofte Kommune har været fuld af Energi for at skaffe sig de bedste Betingelser, har Ledelsen paa Frederiksberg siddet helt passiv i de tre Fjerdingaar, som er gaaet, siden Sagen første Gang blev forelagt som Lovforslag.

Det er Forholdet, som det foreligger i Øjeblikket, og jeg har ønsket det ændret paa den Maade, at en ensartet Udligning blev indført straks, eller at der i Loven blev givet Udsigt til, at den i hvert Tilfælde kunde indføres i Løbet af et kortere Aaremaal, end der ifølge Lovforslaget var Mulighed for. Det er af denne Aarsag, at jeg er meget tilfreds med, at man har afkortet de Aarsfrister, som fandtes i det oprindelige Lovforslag, at Regeringspartierne er kommet til den Overbevisning, at det var rigtigst at afkorte hele den Løbetid, der væsentligst var indført for Gentofte Kommunes Skyld, til de 8 Aar, der nu fastsættes i Ændringsforslaget. Efter disse 8 Aars Forløb skal hele Spørgsmaalet om

Kommunernes indbyrdes Forhold, saaledes som det foreligger udformet efter dette Lovforslag, tages op til Undersøgelse og eventuel Ændring, hvis der er Anledning til at ændre det, og det vil der formentlig være paa dette Punkt. Jeg betragter med Taknemmelighed dette Ændringsforslag som en Imødekommen over for de Indvendinger, jeg har gjort gældende.

Det ærede Medlem Hr. S. Munk nævnte den konservative Betænkning og slog ned paa Bemærkningen om, at Indlemmelseskravet nu var opgivet fra Københavns Side. Jeg kan — jeg kan godt sige desværre — heller ikke se saadan paa det. Saaledes som Tingene har formet sig, har det ogsaa fra min Side været en Forudsætning, at Indlemmelseskravet faldt bort, vel at mærke naturligvis paa den Betingelse, at den lovmæssige Ordning, der nu indføres, virkelig afhjalp de Brist i Forholdet mellem Kommunerne, som Lovforslaget skal afhjælpe. Ingen kan efter min Formening med Rimelighed forlange, at Københavns Kommune, hvis dette noget indviklede Lovforslag giver et Resultat, som ikke opfylder de tilsigtede Formaal, skulde være afskaaret fra at rejse videre Krav. Hvad der sker paa Baggrund af Københavns Reservation paa dette Punkt, er simpelt hen det, at de to andre Kommuner i hele deres kommunale Beskatningspolitik og Bebyggelsespolitik bestræber sig for, at Forholdene til den store Kommune ikke skærpes. Det er klart, at de to Kommuner i de Aar, der kommer, faar den Op-gave at holde Forholdet til København i Orden. For det er ganske givet, at saafremt dette ikke sker, maa København føle sig berettiget til igen at rejse Krav i den ene eller den anden Form, og ingen Mennesker kan i øvrigt, hvad enten vi vedtager dette Lovforslag eller ikke vedtager det, hindre Københavns Kommune i at rejse Indlemmelseskrav, saa tit den vil — det drejer sig ikke om at rejse Kravet, men om at faa det gennemført.

Jeg siger dette, fordi Forholdene jo ligger saadan, at følger man Bevægelserne i den skattemæssige Bæreevne fra Aar til Aar, maa man være klar over, at blot i den Tid, vi har behandlet dette Lovforslag her i Rigsdagen fra Begyndelsen af Aaret til nu, er der igen sket væsentlige Forskydninger til Københavns Skade. Lad os se paa Bevæ-